

VLAAMSE *R*EGULATOR
VOOR DE MEDIA

ALGEMENE KAMER

ZAAK VAN NV VLAAMSE MEDIA MAATSCHAPPIJ t. VRM

(dossier nr. 2007/0414)

BESLISSING
nr. 2008/035

16 juni 2008

In de zaak van het willig beroep van NV Vlaamse Media Maatschappij tegen beslissing nr. 2008/025 van 14 maart 2008 van de VRM,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr E. BREWAEYS, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Mevr P. VALCKE,
Dhr P. VANDEBORNE,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,
en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 16 juni 2008,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. De Regulator stelt op 14 maart 2008 (beslissing 2008/025) in hoofde van NV Vlaamse Media Maatschappij (hierna: VMMA) een inbreuk vast op de artikelen 101, § 1, eerste lid en 109, laatste lid, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna: het Mediadecreet) en beslist overeenkomstig artikel 176, § 1, van het Mediadecreet VMMA daarvoor te waarschuwen.

De beslissing 2008/025 wordt bij aangetekende brief van 31 maart 2008 aan VMMA bezorgd.

2. Bij brief van 29 mei 2008 dient VMMA een willig beroep in tegen deze beslissing. VMMA verzoekt de Regulator de beslissing inzake het uitzenden van aankondigingspots in een reclameblok bij de film ‘Serendipity’ uitgezonden op 6 oktober 2007 op VTM, te herzien en de opgelegde sanctie te vernietigen.

DE FEITEN

3. De onderzoekscel heeft vastgesteld dat op 6 oktober 2007 op VTM de film ‘Serendipity’ wordt uitgezonden, die tweemaal wordt onderbroken. Tijdens en aan het einde van de uitzending van reclameblokken worden aankondigingspots uitgezonden voor nieuwe programma’s die zullen worden uitgezonden via het omroepprogramma KanaalTwee. De reclameboodschappen lopen dus over in een aankondigingspot. Pas na de aankondigingspot volgt een korte afkondiging van de reclame.

HET RECHT

I. ONTVANKELIJKHEID

4. Aangezien een administratieve beslissing definitief wordt na het verstrijken van de beroepstermijn bij de Raad van State, kan worden aangenomen dat een willig beroep dient te worden ingesteld binnen die termijn van 60 dagen. Een na het verstrijken van die termijn ingediend willig beroep kan immers het definitief karakter van de betrokken beslissing niet meer ongedaan maken.

In dit geval is de bestreden beslissing op 31 maart 2008 aan VMMA betekend, die op 29 mei 2008 het willig beroep heeft ingediend. Aan deze voorwaarde is derhalve voldaan.

5. Een willig beroep dat louter wordt ingediend om te verkrijgen dat de Regulator zich nog eens over dezelfde aangelegenheid uitspreekt, kan niet worden aanvaard.

In dit geval echter worden nieuwe gegevens aangebracht die een ander licht op de zaak kunnen werpen.

II. TEN GRONDE

A. Argumenten van VMMA

6. VMMA voert aan dat artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet niet belet – maar evenmin verplicht – dat in een reclameblok aankondigingspots voor programma's worden uitgezonden.

De Regulator verwijst in de bestreden beslissing naar de parlementaire voorbereiding van het decreet van 28 april 1998 tot wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 en leidt eruit af dat niet-commerciële aankondigingspots voor eigen programma's niet onder de definitie van reclame ressourcen en derhalve niet in reclameblokken kunnen worden uitgezonden.

VMMA wijst er echter op dat artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet voorschrijft dat reclame dient onderscheiden te zijn van programma's. Aangezien een aankondigingspot niet voldoet aan de definitie

van programma uit artikel 2, 10°, van het Mediadecreet, dient reclame er dus niet van onderscheiden te zijn.

VMMa voert verder aan dat anders redeneren de bepaling in artikel 101, § 7, van het Mediadecreet die stelt dat “*voor de toepassing van deze paragraaf omvat reclame niet: a) aankondigingen door de omroepen in verband met eigen programma’s [...]*” overbodig zou maken.

Indien aankondigingsspots als programma’s worden beschouwd, dan is ook de bepaling uit artikel 106 van het Mediadecreet dat stelt dat “*in de aankondigingsspots mag melding worden gemaakt van de sponsors*” overbodig, aangezien datzelfde artikel ook de bepaling bevat dat aan het begin en/of het einde van het programma de sponsor moet worden vermeld.

B. Beoordeling

7. Het willig beroep is specifiek gericht op de vastgestelde inbreuk op artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet door het uitzenden van aankondigingsspots in een reclameblok. De andere aspecten van de bestreden beslissing worden dan ook niet meer onderzocht.

8. De argumentatie van VMMa betreffende het uitzenden van aankondigingsspots voor eigen programma’s in een reclameblok kan worden gevolgd en het beroep kan worden aanvaard.

Artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet, dat de scheiding tussen reclame (en telewinkelen) en de programma’s verplicht stelt, wordt niet geschonden door in reclameblokken aankondigingsspots uit te zenden. De Regulator trekt de waarschuwing in die hiervoor als sanctie wordt opgelegd in de bestreden beslissing.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. Het willig beroep ontvankelijk te verklaren;

2. De beslissing nr. 2008/025 van 14 maart 2008 in die zin te herzien dat de waarschuwing met betrekking tot artikel 101, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet wordt ingetrokken.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 16 juni 2008.

D. PEEREMAN
griffier

E. BREWAEYS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.